

କବିନାଥ ପ୍ରସାଦ

ଗଡ଼ୁଧାରୀଶାଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧମ

କଣିଶ ।

ଶ୍ରୀ ଦ୍ଵାକର ମଣି ଶାମ୍ବକ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ
ଚତୁର୍ଥବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

କଟକ ବୁକ୍ସେଲ୍ ପ୍ରେସରେ ମେସିନ୍ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ଏହି କଣିଶର ଶ୍ରୀ ୧ ଶତ;
ପଞ୍ଚମା ପାଞ୍ଚାଶି ଶ୍ଳୋକରେ ଦିଅ ।

ପଞ୍ଚ ଶ୍ରୀକର ପରସା ଦେବ,
କାଳେ ବହୁବାଳା ଠାକୁରାଣୀ ।

Printed by Chinta Moni Das
Brajendra Press
CUTTACK
1926.

ମୂଲ୍ୟ ୪ ୦ / ୩

ପାଣ୍ଡବପା ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଶତ୍ରୁଘ୍ନାରଣ୍ୟଙ୍କ ହୃଦୟମ

ଜଣାଣ ।

ଜଗତ ଜନନୀ ମାତା ସଦାହରଣୀ,
ସଦାହରଣୀ ଦେବତା ମାତା ମେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନାରଣ୍ୟ ।

(ହରି ଅର୍ଜୁନ ଗୋବିନ୍ଦା—ହରି ।)

ବନ୍ଦଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନାରଣ୍ୟ ଦୟାକର ମୋତେ ।
ଲୁପାକର ମୋ କଣ୍ଠରେ ବସ ମା ହୃଦରେ ।
ଦୟାମୟି ଗୋ ।

କଣ୍ଠେ ବସି ଦିଅ ପଦ କହୁ ଗୋ । ୧ ।
ଦେବୀ ଶପଥ ଶକ୍ତି ସ୍ବପ୍ନ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବ ।
ଶ୍ରୀପୁରମେ ଶ୍ରୀମାତା ଦନୁଜଦଳନୀ ।

ଉଦ୍ଧବଶ୍ରୀ ଗୋ ।

ଦେବୀ ମାତା ବୁଲୁଛୁ ଶ୍ରୀ ।
ଗ୍ରାମ ନାମ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦେ ଜାଣ ।
ଅବତାର ହୋଇଲୁ ମା ଏ କଳୟୁଗେ ।
ଦୟାକର ଗୋ ।

ହୃଦୟ ଦେଲୁଟି ବରବର ।
ଜଳଧର ମହାପାତ୍ର କଣ୍ଠେ ବସି ମାତ ।
ଅବିଭକ୍ତ ହୋଇଲୁ ମାତା ଯେ ହରିବତ ।
ଅଜ୍ଞାନର ଯେ ।

ମୋ ହୃଦୟ ଦେବୁ ଗୋବରଦ ।
ଭଲ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ଶେଷା କୁସୁମେଶୀ ଅବ ।

ଚେଷ୍ଟାସାଧନୀଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଗଣ ।

ସକଳ ସେନକୁ ମତ ହୋଇଛି ଔଷଧ ।

ଅଜ୍ଞାବେଳୁ ଗୋ ।

ଗହଁ, ଖେନି ଭଲ କଲୁ ଗୋ ।

ସେ ଗ୍ରାମରେ ଜମିଦାର ଅଟନ୍ତି ଚୌଧୁରୀ ।

ସତ୍ୟବାଦୀ ଜମିଦାର ସାଧୁସନ୍ଥ ପରି ।

ବନ୍ଦୀକଲୁ ଗୋ ।

ଗଜଗ ଧରଣ ଉଠି ହେଲୁ ଗୋ ।

ସବୁର ଦୁଃଖ ବେଦନା ହରୁ ମହାମାରୀ ।

ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଲୋକେ ଜନମଲ ମହାବେଦ ।

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଗୋ ।

ସୁବିଷୟ ପରସ୍ପର ଦେହା ଗୋ ।

ଅନନ୍ତ ସେ ସର୍ବ ମୁକ୍ତି ଅଛି ପଣା ଟେକ ।

ଅନନ୍ତ ସାଗର ପରି ଅଛି ମା ତୁ ବ୍ୟାପୀ ।

ଦେହ ମଧ୍ୟ ଗୋ ।

ସକଳ ତୁ ଦେଖୁ ମା ଅନନ୍ତେ ଗୋ ।

ଚକ୍ରଷ ବନାଗନା ମା ଗଜଗଜାସନୀ ।

କଳସୁଖେ ଅବତାର ହୋଇଲୁ ଜନନୀ ।

ଗଜଗ ଧରି ଗୋ ।

ଅସୁବନ୍ଧ ଦର୍ଶକୁ ନିରାସ ଗୋ ।

ନାଗଜଟା ମୁକୁଟ ସେ ବରଜେ ମସ୍ତକେ ।

ନାୟେଷ୍ଟେ ଅସ୍ତେଷ୍ଟେ ହୋଇଛି ମା ଏତେ ।

ନିଶାଦାଳେ ଗୋ ।

ନବପାଦେ ସୁଧା ଅଖି ଦେଲେ ।

ବୈଦିକଣୀ ନଦୀ ତଟ ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ।

ପ୍ରସେଦ ହୋଇଲୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସଦରେ ।

ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡୀକା ଗୋ ।

ଶ୍ରୀ ଶେଷରେ ବନଳାଂ ଏବା ଗୋ ।

ସବୁସ୍ତେ ଭୁକ୍ତରେ ତୋର ପଦସ୍ତେ ଅସୁଧ ।
ମିଳିଲୁ ନାଗ ବାହାରେ ଅସି ଏହି ମଧ୍ୟ ।

ନ ମାନିଲୁ ଗୋ ।

ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିବଲୁ ଗୋ ।
ବର୍ତ୍ତିବା ଚଣ୍ଡୀକା ଚଣ୍ଡୀ ଘଣ୍ଟା ଚଳିବାକୁ ।
ଦେବତାମାନେ ଅସିନ ଉକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ର ରଗ ଗୋ ।

ଦେବଗଣଙ୍କର ହର ହୁଅନ୍ତୁ ଗୋ ।
ଦେବ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଶବ୍ଦରେ ଘରୁଅଛୁ ତୁହି ।
ଦେବ ବହୁଛନ୍ତି ତୋତେ ଦେବଗଣ ସେହୁ ।
ଯୁକ୍ତକାଳେ ଗୋ ।

ମହିଷାସୁର ମାରବାରେ ଗୋ ।

ଅସ୍ତ୍ର ଘଣ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ବାଜେ ରଣ ମଧ୍ୟେ ।
ଚୌଷଠି ଶୋଭିତଗଣ ସେନା ତୁ ସଙ୍ଗେ ।

ଶତ୍ରୁନାଶକୀଂ ଗୋ ।

ତୋ କାମ ତାକରେ ଶତ୍ରୁନାଶକୀଂ ଗୋ ।
ମହାସୋର ଶଙ୍କଟରୁ ଦେବଙ୍କୁ ରକ୍ଷିବୁ ।
ଅସୁର ନିପାତ ଚଣ୍ଡୀ ମୁଣ୍ଡକୁ ବଧିବୁ ।
ଦେବଗଣେ ସେ ।

ପୁଣ୍ୟ ବୃକ୍ଷେ ତରେ ତତକ୍ଷଣେ ସେ ।

ଅବଳରେ ବାସିନୀ ତୁ ଶତ୍ରୁନାଶକୀଂ ।
ଧରଣକୁ ପୃଥ୍ବୀ ତୁହି ଅତଳ ମୋହନ ।
ପ୍ରଜାପତି ଗୋ ।

ଦେଖାଯାଉଛି ଧୂସର ଜଣାଣ ।

ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦ୍ୟସ୍ୱରେ ଗୋ ।

କାଳିକା ଧୂସର ଧୂସର ବସନା ହୋଇ ।

କେହି ଯଦି କେଳେ ମା ତୁ କହୁକୁ ହଲାଇ ।

ଅବଶେଷ ଗୋ ।

କ୍ରନ୍ଦନ ଅସୁର ମାଲୁ ଗୋ ।

କାଳିକା ଧୂସର ମା ତୁ ଦେଲୁ ନରୁଦ୍ଧିକା

କେହି ନରଲୋକ କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ।

ମୁକ୍ତକେଶ ଗୋ ।

ଦେବେଶେଶେଶେ ମହେଶ ।

ଗର ଯେ କେ ଛଟା ମାଗୋ ପିକି ଥିଲୁ କୁହ ।

ଅସୁର ମାତ୍ର ଧୂସର କରୁଥିଲୁ ମନ୍ତ୍ର ।

ମାତ୍ର କୁହ ଗୋ ।

କେବେଲୁ ଦେବଗଣେ ଶୁଣି ଗୋ ।

କହୁଦେଶୀ କେବେଲୁ ଉଲ୍ଲସପ୍ରା ଶୟା ।

କେବେଲୁ କେବେଲୁ ଯୋଗମାୟା ।

ଯେ ଗୋବିନ୍ଦ ଯେ ।

ଏ ରୂପ ଧୂସର କେବେଲେ ଯେ ।

କହୁର ପ୍ରସ୍ତ ମଣିଷ ମଧ୍ୟେ ଅଷ୍ଟଦଳ ।

ଷଟକୋଶରେ କଟିକା ହୋଇଛି ନିର୍ମଳ ।

ଅଷ୍ଟଦଳ ଯେ ।

ପୁଣି କହୁଥାନ୍ତି କେବେଲେ ଯେ ।

କେବେ ମହାଦେବ ପୁଣି କହୁ ଗୋ ମାତ୍ର ।

ଉଦେ କେବେଲେ ଶୂନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି କେବେ ।

କେବେଲେ ଯେ ।

କେବେଲୁ ଦେବାଲୁ କେବେଲେ ଯେ ।

ଏବେ ମୋ ଦୁଃଖ ଦୂରତ ଉଷ୍ମ ବ୍ୟାଧିମାନ ।

ଜଣେ ନର ନୁ ମୋ ପ୍ରତି ଦଶାଗଣ ।

ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ ।

ପାଦ ପଦ୍ମ ନରତେ ଚୋପ ।

ଏ କଳୟ ଯେ ମାଗଣା ଯେ ନ ରହେ ତୋତେ ।

ମହାବ୍ୟାଧି ପଡ଼ିବେ ରକ୍ତକାଳୁ ନିତ୍ୟ ।

ଅବଶରେ ଯେ ।

ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଉ ତା ଉପରେ ଯେ ।

ଶୁକଳବଳ କହେ ହୋଇ ଅବହୁତ ।

ବାଲିଅନ୍ତାରେ ପାଇଁ ମିଳିଲୁ ତୁରତ ।

ଗଡ଼ଜାତ ଗୋ ।

ପ୍ରଶସ୍ତ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭ ଗୋ ।

କେତେ ଯୋଗୀ ଉଷ୍ମ ଧ୍ୟାନେ ନ ଯାଅନ୍ତୁ ।

ଏ କଳୟରେ ମାଗଣା କରୁଛୁ ମୁକତ ।

ନରଲୋକେ ଯେ ।

ନ ରକଣ ପଡ଼ିଥିଲେ ଥୋକେ ଯେ ।

ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ ମିଳା ଏ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ।

ବାଲେଶ୍ଵରଠାରୁ ବାଲିଅନ୍ତା ଯାଏ ଠୁଳ ।

ତୋର ଭକ୍ତ ଯେ ।

ବେଶି କୁପା କରୁଛୁ ଉପତ ଯେ ।

କୃପାମୟୀ ନାମ ତୋର ଶତ୍ରୁ କରୁଛୁ

କୃପାସଗର ସରତେ ବସାଇ ଦେଉଛୁ ।

କୃପାମୟୀ ଗୋ

ମୋ ହୃଦରେ ବିଚିତ୍ର ରୁଚି ଗୋ ।

ସୁକିନ୍ଦାରୁ ମଧୁସୂର ଗଡ଼ ଯ ଏ ଜାଣ ।

ଶତ୍ରୁଧାରଣୀଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଣାଣ ।

ମହାତ୍ମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମାତ କରଇ ଗମନ ।

ଅଜ୍ଞାଦେଇ ଯେ ।

ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରକାଶିଲ ଯେ ।

ମୟୁରଭଞ୍ଜ କେତୁ ଚକ୍ରେକଲ ମାତ ।

ତୋହୁ ଅଜ୍ଞାରେ ଦିଅସି ଗଲେ ଯେ ତୁରତ ।

ପଟେ ଗଲେ ଯେ ।

ସେଠାରେ ସୌମିକ ଭଲକଲେ ଯେ ।

ବିଷକ୍ୟାୟେ'କ୍ରୋ ଧୂଳି କରନ୍ତି ଦ୍ରାହୁଣ ।

ତରୁଣୀବତ ଶକ୍ତି ହୋଇ ଅଛି ଜାଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ଯେ ।

ଏହିରୂପେ ହୋଇଅଛି ଶକ୍ତି ଯେ ।

ବାମେ ବୃହତ୍‌କୃଷ୍ଣ ଯେ ଦକ୍ଷିଣରେ ବକୁଳ ।

ସେ ପ୍ରାଣ ମାଡ଼ିଲେ ପାପ ଦୂରହେବ ମୂଳ ।

କଷ୍ଟେ ଜାଣ ଯେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହୋଇବେ ନର ପୁଣ୍ୟ ଯେ ।

ଏ ଜଣାଣ ନେଇ ନିତ୍ୟ ନ ପଡ଼ିବ ଯେତେ ।

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୋ ଅଭିପ୍ରାୟ ହୋଇବଟି ତେବେ ।

ସତ୍ୟତର ଗୋ ।

ବହୁହନ୍ତ ନିଜେ ଶତ୍ରୁଧାର ଗୋ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରୂପାହେଇ ସମସ୍ତେ ପାଇଲେ ।

ମୋପରି ଅଧମେ ରୂପା ବିକ୍ରୀୟ ନ ହଲେ ।

ଦୟାମୟୀ ଗୋ ।

ଶତରଙ୍ଗେ ନିତ୍ୟ ରଖିଲେ ଗୋ ।

ଛାତ୍ରଜୀମ ଗଣେଶର ପୂଜିବ ପ୍ରମାଣ ।

ପଦ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରାଣଜନ କରୁଛି ଜଣାଣ ।

ଲେକସବେ ଯେ ।

ଶୁଣିଣ ସନ୍ତୋଷ ମନ ହେବ ସେ ।

ତବ ପାଦପଦ୍ମରେ ମୁଁ ଚରୁଛୁ ବିନତି ।

ଭୃପାଦର ଦୟା ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀମତୀ ଗତି ।

ବର ଦୟା ଗୋ ।

ରମା ଦୁଇତ ଦର ଯୋଗମାୟା ଗୋ ।

ତୁମ୍ଭ ସ୍ବପ୍ନାଦେଶରୁ ମୁଁ ଲେଖିଲି ଜଣାଣ ।

ଦୟାବର ଦୟା ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମୁହଁ ଶୁଭ ଯେ ।

ପଣ୍ଡିତେ ଗୋ ଦୋଷହୀନ ନ ଧର ଯେ ।

ଝଲଝଲ ତୋ ମହାମାୟା ଏହି ସଂସାରରେ ।

ବର୍ଣ୍ଣନେ କାହାର ସାଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ଯାବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶେ ।

ମିଶ୍ର ଦବାବର ଗୀତେ ରଚେ ହେ ।

ରଚ ହେ ଶ୍ରୀ ଗଡ଼ଧରଣୀ	। ବହୁତ ଲେଖକୁ କାରେଣି ।
ନାମ ଶୁଣିଲେ ବ୍ୟାଧିଗଣ	। ଶୁଦ୍ଧ ପଳାନ୍ତି ଚିତ୍ତଶେଷ ।
ମୁହଁ ଯେ ଅବଦୂର ବାତ	। ହୃଦୟ ନେରେ ହୃଦ ଶାନ୍ତ ।
ବଡ଼ବ୍ୟାଧି ଯେ ରହେ ନାହିଁ	। ହୃଦୟ ମାତେ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଇ ।
ସକଳ ରୋଗକୁଟି ଜାଣ	। ମାତଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପରମାଣ ।
ତମ୍ଭ ଯେ ରୋଗ ହୋଇଥିଲେ	। ଦୟାସି ପାଶକୁ ଅପିଲେ ।
ବଠିଶ ବଠିଶ ଯେ ବ୍ୟାଧି	। ଭଲ ଦେଖନ୍ତି ନରବଧ ।
ଔଷଧ ନାହିଁ ପର ଜାଣ	। କେବଳ ନାମ ମାତ ଟାଣ ।
ଏହାଙ୍କୁ ରଚନ ମାତେଣ	। ରୋଗ ଯେ କମେ ଗୁରୁପଣ ।
ହୃଦୟ ପାଶକୁ ଅପିଲେ	। ରୋଗ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିଯାଏ ଭଲେ ।
ସାଧ ବାଣ ଯେ ରୋଗମାନ	। ଶୁଦ୍ଧରେ ଜଣାଇଲେ ପୁଣି ।
ପେଟ ବନ୍ଦା ଯେ ଶିର ଶୁଦ୍ଧ	। ଏ ସବୁ ଶୁଦ୍ଧିଯାଏ ମୂଳ ।

ମାତାଙ୍କ ନୀତି ପରମାଣ	। ଦିବ୍ୟା ତନୁ ଧୂପ ଜାଣ ।
ମହାତ୍ମା ଶୁଦ୍ଧି ଛନ୍ତି ଜାଣ	। ମାତାଙ୍କ ଭବ ଧୂପପୁଣ ।
ନିତ୍ୟ ଯେ ମେଢ଼ାର ଶୁଣି	। ମହାତ୍ମା ଦେବହସନ୍ତ ପୁଣି ।
ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ନତି	। ବାଲ୍ୟ ଧୂପ ଯେ ଶୁଦ୍ଧି ଛନ୍ତି ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଏହି ଧୂପଜାଣ	। ଶିଶୁ ଶୈବତା ଭୋଗ ପୁଣି ।
ତା ପରେ ବଡ଼ ପେ ସୁଦ୍ଧା	। ବେଶ ହୃଦୟ ମନୋହର ।
ବକର କମଳର ପ୍ରାୟେ	। ମୁଖ ଦଶର ଅଭ୍ୟାସେ ।
ସଙ୍ଗ ଯେ ସଦା ବାଜୁଥାଇ	। ହର ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତମ ।
ଦେଖିଲେ ଏ ବଡ଼ ସୁଦ୍ଧା	। ପାପଟି ନିଶ୍ଚୟ ହୃଦୟ ।
ବ୍ୟାଧି ଯେ ଛାଡ଼ି ପଳାଏ	। ହୃଦୟ ନିଶ୍ଚୟ କର ଲୟେ ।
ଧନ ଧର୍ମ ଲଗେନାହିଁ	। କେବଳ ଧନ କର ରହ ।
ଏକାନ୍ତ ବନ ପଥ ଜାଣ	। ଲତା ବେଢ଼ିଛୁ ପାରୁଣେ ।
ବସି ପଛପେ ବସିଛନ୍ତି	। ଭକତ ପାଶକୁ ଅପନ୍ତି ।
ମହାତ୍ମା ଛନ୍ତି ତହିଁ ମୂଳ	। ଭକତ କରନ୍ତି କଟାଳ ।
ପାଦାକୁ ଯେମନ୍ତେ ହୋଇବ	। ଭଲ କରନ୍ତି ଭୋଗ ପଦ୍ମ ।
ଅବସ୍ଥା ରୁଚି କଲେ ପୁଣି	। ଭୋଗ ଦେଇବ ତରୁଣ ।
ଭକତ କର ଗଲେ ପାଶ	। ବ୍ୟାଧି ହୃଦୟ ପଦ୍ମ ଶେଷ ।
ଜଣାଣ ନିତ୍ୟ ଶୁଣି କଣି	। ଭକତ ଦେ ଶୁ ଶକ୍ତିଧାରଣୀ ।
ଭଜନେ କେଉଁବ ଲୟେ	। ବ୍ୟାଧି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ ହୃଦୟ ।
ମୁଁ ପରା ମୁଁ ଦ୍ଵିଜ ଜାଣ	। ପଣ୍ଡିତେ ମୋ ଦୋଷ ନଦେନ ।
ମାତାଙ୍କ ଅଦେଶରୁ ଜାଣ	। ଲେଖିଲ ଏଭେଳ ଜଣାଣ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଅଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେଖିବ	। ମୋହର ଦୋଷ ନ ବାହୁବ ।
ତାଙ୍କ ଚରଣ ଶିରେ ଧର	। କହଇ ମିଶ୍ର ଦବାକର ।

ସମାପ୍ତ ।

କଟକ ପ୍ରକାଶନ, ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏତଦ୍ୱାରା ସଦା ପାଖାପାଖି ଅବଲୋକିତ ହେଉ ନିଶ୍ଚୟ ଦିଅନ୍ତୁ ।
 ଅଛି ସେ କଲ ବାଲେଶ୍ୱର ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ର । ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ
 ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରଣୀ ହୃଦୟ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟରେ
 ଅନେକ, ଲୋକ ନାଳପ୍ରକାର କଠିନ, ବେଗମାନଙ୍କୁ ନିଜ
 ଔଷଧରେ ଅଭ୍ୟାସ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । ହୃଦୟ ପ୍ରକରେ ଟଙ୍କା ପଇସାର
 କୌଣସି ରକମ ଲେଖା ନାହିଁ କେବଳ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ । ଓ ଅବଲୋକିତ
 ଦର୍ଶନ ।

ହୃଦୟ ଠିକଣା ।

ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର, ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ର ।

୧ । ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ବେଲପୁର ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ।

ଲୁଚନ ନାଗପାଣି ବଜନ ସ୍ତ୍ରୀ	ଟ ୦ ୯
ଚନ୍ଦ୍ରଧାରଣୀ ଜଣକ	ଟ ୦ ୯
ହୃଦୟପୁଷ୍ପା ଗୀତ	ଟ ୦ ୯
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୀତ (ଅଗତ ରବିନ୍ଦ)	ଟ ୦ ୯
ଅବଲୋକିତ ଚଣ୍ଡାଣ	ଟ ୦ ୯

ଅଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦାପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ମିଳେ

ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍‌ର ।

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରଣୀ ପ୍ରସାଦ }
 ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର }
 ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରଣୀ ପ୍ରସାଦ }
 ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର }